

finder det dog rigtigst at pege paa, at man paa Grundlag af indhøstede Erfaringer maa lægge megen Vægt paa, at Krisefondene, saafremt disse skal oprettes i fornuddent Omfang for at kunne opfylde deres Formaal, maa formes saaledes, at der udbetales fuld Sats og i Tid svarende til det vedtægtsmæssige Dageantal, dog at det maaske vil være rimeligt vedrørende Tidslængden at fastsætte en Maksimumsgrænse. Efter Direktoratets Formening vil det blive af afgørende Betydning, at fuld Sats og vedtægtsmæssigt Dageantal (eventuelt med et Maksimum) bliver Regelen, idet man ikke bør lægge Skjul paa, at man i mange Tilfælde maa anse en Understøttelse beregnet som $\frac{2}{3}$ af den ordinære og med et for stærkt begrænset Dageantal som utilstrækkelig til at sikre Medlemmet, der gennem den tegnede Forsikring har vist Villie til selv at ville bære sin Andel i Omkostninger, en forsvarlig Eksistens, og man skal i saa Henseende eksempelvis anføre, at Medlemmer af Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse selv som Forsørgere med herommeldte Begrænsninger vil faa en ugentlig Understøttelse af 8 og 12 Kr. Endvidere bør det ikke overses, at denne Understøttelse indtræder efter en lang Arbejdsløshedsperiode, der allerede har haft økonomiske Følger for paagældende Medlem.

Sluttelig skal man vedrørende det foreslaede Tilskud fra Arbejdsløshedsfonden af 10 pCt. af Understøttelsesudgifterne tillade sig at oplyse, at man har anset den nugældende Bestemmelse om Tilskud til Krisefonds fra Arbejdsløshedsfonden ved at disse oppebærer en Andel i dens Renteindtægt for at være af mindre Værdi, naar Krisekasser oprettes i større Omfang.

Til nærværende Tidspunkt, hvor der kun er oprettet 6 Krisefonds, har dette Tilskud fra Fonden været af økonomisk Værdi for de paagældende Krisefonds, i hvilken Henseende der henvises til pag. 69 i Direktoratets Beretning for 1928—29, men i Tilfælde af Oprettelse af et betydeligt større Antal Krisefonds, vil den enkelte Krisefonds Andel i herommeldte Renteindtægt let kunne blive saa lille, at Tilskuddet er uden Betydning for Krisefondens Økonomi, og man har derfor fra Direktoratets Side fremsat fornævnte Forslag om Tilskud af 10 pCt. af den enkelte Krisefonds Understøttelsesudgifter. Da man ogsaa paa dette Punkt er gaaet ud fra de nugældende Lovregler vedrørende Tilvejebringelsen af Arbejdsløshedsfondens Midler, er man klar paa, at Tilskuddet til Krisefonds kun bør ydes saaledes, at Fondens Økonomi opretholdes, og at der ikke i nogen væsentlig Grad tæres paa dens Kapital. Det vil derfor være rigtigst, at der fastsættes et Maksimum for Fondens Tilskud, og efter Direktoratets Skøn vil 1 Mill. Kr. være passende, men der kunde maaske vedrørende dette Tilskud findes Anvendelse for det samme Princip, som allerede nu anvendes med Hensyn til det offentlige Tilskud til saavel den vedtægtsmæssige Forsikring som til Krisefonds, nemlig, at der ydes højest Tilskud til de Fag, hvis gennemsnitlige Aarsfortjeneste er lav og mindre til de Fag, hvis gennemsnitlige Aarsfortjeneste er højere.

V a t e r.

K. Korsgaard.